

Rugăciune (Foto: părintele Theologos Vatopedinul)

Întunecimea fuduliei

*D*ouă lucruri am disprețuit profund în viață: prostia fudulă și inteligența care își justifică patimile. Ar trebui să le compătimesc, creștinește, dar nu pot. Nu pot pentru că, din nenorocire, aceste două tare ale firii căzute fac astăzi ravagii în Biserică. E plin de credincioși care nu au citit o pagină din marii dascăli ai Bisericii, nici măcar nu știu despre ce au scris sfinți precum Vasile cel Mare sau Grigorie de Nazianz sau Maxim Mărturisitorul, dar îți țin prelegeri despre cum să sari repede în apărarea dogmelor, pentru care sunt în stare să își dea viața. Habar nu au ce apără, dar apără! Inversul acestei bezne a minții este și mai trist: mari teologi, care au, la propriu, metri liniari de lecturi patristice, fac apologia patimilor celor mai josnice, găsindu-le scuze, acoperindu-le cu pogorăminte, încercând să le justifice prin „inadecvarea” Sfinților Părinți la „spiritul” vremii. Vezi, Doamne, asceții Patericelor sunt depășiți, iar ei sunt „trendy” și fac un apostolat „adaptat” și „realist”. Atât de adaptat și atât de realist e apostolatul lor încât mulțimea ucenicilor lor e invizibilă. Din aste două boli iese un haos în Biserică din care nu mai vezi nici hotarele dogmelor, nici lumina ascezei. E întunericul veacului din urmă...

Cristian Curte

Mari duhovnici	8
Avva Serafim Man, Kephalaia	
Neomartirii	10
Noul Mucenic Filumen, aghiotafitul	
Lavre românești	18
Dintr-un Lemn	
Sihăstria	25
Legile cele de suflet folositoare ale lui Dumnezeu și legile cele nefolositoare ale diavolului	
Puterea credinței	27
Note privind viața creștinilor ortodocși din Albania	
Mari duhovnici	32
Convorbiri duhovnicești cu părintele Iulian Pròdromitul	
Sfânta Rusie	45
Al optulea stâlp al Rusiei	

Mănăstirea și lumea

Carte de suflet	54-57
Predicatorul de foc la centenar Robia drogurilor și libertatea întru Hristos	

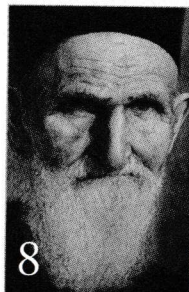
Ortodoxia pe mapamond

Actualitate panortodoxă și monahală	61
--	----

Dragi cititori,
Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea vizualiza revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate vizualiza orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilități sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

Redacția

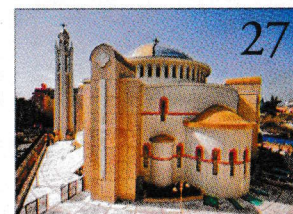
8

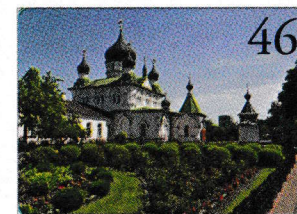
32

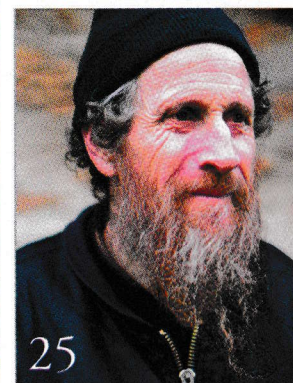
18

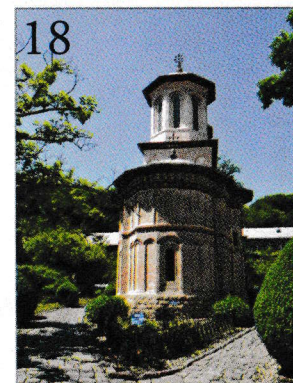
27

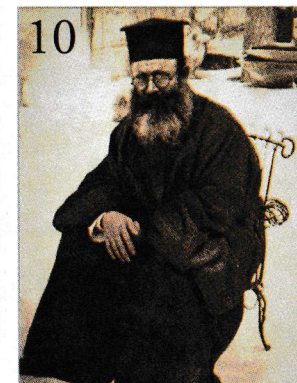
46

25

18

10

AVVA SERAFIM MAN

Kephalaia

Theos

O viață fără Dumnezeu e tristă și are un sfârșit dureros.

Dumnezeu ne dă necazurile – de cele mai multe ori – ca pe niște daruri. Pentru că – tot de cele mai multe ori – ele sunt cele care aduc pe oameni la Dumnezeu.

Mintea noastră să fie în cer. Pururea la Dumnezeu. Că Dumnezeu e totdeauna aproape de noi.

Darul cel mare al lui Dumnezeu este viața, însă nu cea din lumea aceasta, ci viața veșnică.

Nu este om să nu facă vreun rău. Dar Dumnezeu îl pedepsește aici, pe pământ, pentru răul făcut, ca să nu-l pedepsească dincolo.

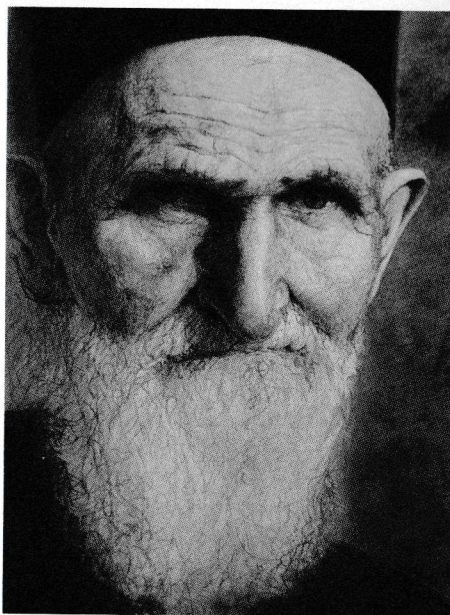
Și o floare ne poate vorbi de Dumnezeu. Cu atât mai mult, un om.

Dacă tu îți vei aduce aminte de păcatul tău și-l vei plânge „cu amar”, Dumnezeu te va ierta, căci El este Cel care zice: „Eu sunt Acela Care șterge păcatele tale și nu Își mai aduce aminte fărădelegile tale.” (Isaia 43, 25)

Theotokos

Maica Domnului, la înfricoșata și dreapta judecată, fii advocata *mé*, și scapă-mă, ajută-mă să biruiesc, să câștig „procesul” și s-ajung în rai!

Eu pe Maica Domnului o consider cea mai mare apărătoare. Nu ea e mântuitoarea noastră, Hristos este Mântuitorul nostru, dar ea e apărătoarea.

Avva Serafim Man – desen de Nane Crasnean

Maica Domnului, fă-ți milă, roagă-te fierbinte lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul!

Eu, cu necazurile mele, la Maica Domnului am alergat cel mai mult; eu pe ea am considerat-o cea mai mare apărătoare.

Deisis

Să nu-ți fie o zi fără rugăciune, că nu e zi fără de păcat!

Când ne rugăm, Dumnezeu ne ascultă.

Dacă alipești gândului și rugăciunea – capeți armă!

Mereu m-am rugat. Cu două scopuri. Întâi și principal, să mă ierte Dumnezeu. Și, în al doilea rând, să mă vindece. Și m-a vindecat și iată, trăiesc și azi...

Nu am cerut nici viață – că nu-i pe pământ raiul, să mă plâng că iată ce pierd –, dar nu-i nici iadul, să zic că nu pot trăi.

Avort

De-a lungul vremilor, avortul a curmat mai multe vieți decât toate războaiele și bolile la un loc.

Avortul este păcat strigător la cer și aduce pedeapsă în viața aceasta, dar mai ales după moarte.

Lăsați copiii să se nască! Nu-i omorâți prin păzire, cu medicamente și, mai ales, prin avort.

Când s-a născut Sfântul Ioan Botezătorul, văzând neamurile toate acele semne, s-au întrebat: „Ce va fi oare copilul acesta?” (Luca 1, 66) Tot astfel să vă întrebați și voi, mamelor, mai-nainte de-a face un avort: „Oare copilul acesta ce-ar putea fi? Poate un descoperitor al tainelor (universului), ori un erou, sau poate toiajul bătrâneților noastre?”

Anastasis

Învierea Mântuitorului a produs bucurie mare în trei locuri osebite: în iad, pe pământ și în cer.

De la Învierea Domnului creștinii nu se mai spăimântează de moarte, fiindcă efectul ei a fost nimicitor.

Atât raiul, cât și iadul sunt deschise; între ele se află locul judecății. Cine se judecă fără milă pe sine, cine se răscumpără pe sine din vârtoarea păcatelor, cine își mărturisește și recunoaște vinovăția sa, căindu-se, acela va fi judecat cu blândete

de către Iisus Hristos și va trece de la moarte la viață și de pe pământ la cer.

Miscellanea

Adevăratul creștin nu așteaptă necazurile: de copil simte pe Dumnezeu. Iar dacă noi ținem de copii mici credința, atunci nu mai trebuie să intervină Dumnezeu. El intervine doar atunci când noi alunecăm.

Eu *asté* două – școala și agricultura – le văd ca două mari scăderi, foarte dureroase, ale regimului nostru și bine ar fi să le îndrepte.

Banu' ne-o stricat neamu'!

Rodul păcatelor noastre Îl supără pe Dumnezeu și ne tulbură pe noi. Numa' religia cât ne mai țâne, dar trebuie s-o ajutăm și noi, preoțimea. Să educăm noi ce nu educă profesorii!

Mândria noastră este că bisericile încă-s pline. Dar ar trebui făcut mai mult: ar trebui să ne apropiem de oameni, să-i mângâiem, să-i întărim, să-i ferim de divorțuri, de beții.

Nu mai putem trăi în țara noastră, care era odată grănarul Europei. Acum pământul nostru devine sălbatic. Și se distrug milioane de familii.

Monachos

Un călugăr trebuie să aibă în minte două lucruri: să fie răbdător și statornic.

Eeh, regimul de parohie nu-i de mănăstire, călugărul în lume – pește pe uscat!

Eu de mic copil am dorit mănăstirea – de grija mântuirii.

Eu mă simt fericit în această misiune preoțească: că putem să slujim lui Dumnezeu și slujind pe Dumnezeu, slujim și oamenilor.

NOUL MUCENIC FILUMEN, AGHIOTAFITUL

Ciprian Voicilă

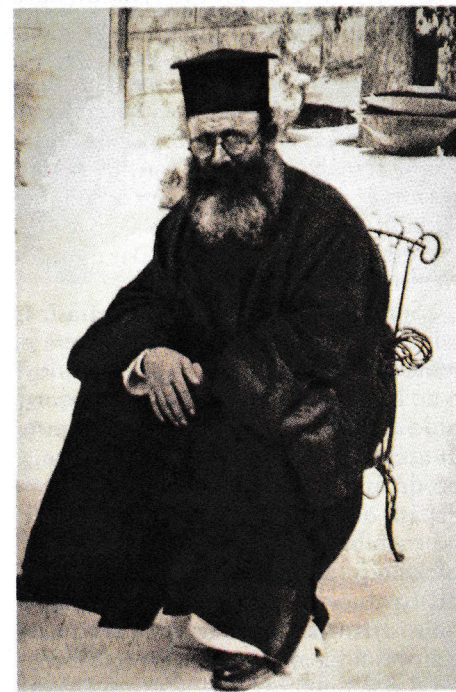
Pentru părintele Filumen, moartea mucenicească a fost o încununare a vieții sale închinată total Domnului nostru Iisus Hristos. A fost o personalitate complexă: impresionant prin smerenia sa, dar dârz în credință, un apostol care a mărturisit cuvântul evanghelic nu doar prin discurs, ci chiar cu viața sa. Patriarhia Ierusalimului, prin sinodul condus de Preafericitul Teofilos al III-lea, l-a așezat în rândul sfinților la data de 11 septembrie 2009. Biserica îl prăznuiește în fiecare an pe 29 noiembrie.

Râvna timpurie pentru Dumnezeu

Părintele Filumen a apărut pe lume la data de 12 octombrie 1913, în familia lui Gheorghe și a Magdalenei Hasapis, în ținutul Levkosiei din Cipru. La botez a primit numele vestitului tragedian Sofocle. Bunul Dumnezeu binecuvântase familia Hasapis cu o mulțime de copii: 13. Doi dintre ei se vor remarca, încă din copilărie, pentru dragostea lor față de Hristos: Sofocle și fratele său geamăn, Alexandru, viitorul părinte Elpidie.

Firea lor supusă și blajină îi recomandă, încă de pe atunci, pentru calea monahală. Un aport substanțial în devenirea lor duhovnicească l-a avut mediul familial: Gheorghe și Magdalena și-au crescut copiii inoculându-le în inimi dragostea pentru Biserică și pentru lucrurile făcute spre slava lui Dumnezeu, în vreme ce bunica lor, Loxandra, i-a deprins cu mersul regulat la biserică și cu lectura cărților de învățăture creștine.

Pe la vârsta de opt ani, atât de mare era râvna lor duhovnicească încât – potrivit mărturiei oferite de cel mai mare dintre frați – noaptea, după ce somnul dulce îi ademenea pe toți, Sofocle și Alexandru își părăseau așternuturile calde și

Sfântul Filumen

petreceau, îngenuncheați unul lângă celălalt, un timp îndelungat în rugăciune.

Un imbold semnificativ pentru viața monahală l-au primit când au citit viața Sfântului Ioan Colibașul, fostul aristocrat care, încă din tinerețile sale, le-a părăsit